EBRU KİME NASİP OLDU?

Mustafa Çiftci

Muzaffer esirgenmiş bir çocuktu. Herkes evladını esirger ama işte bazı çocuklar biraz daha sıkı korunurlar. Mesela eşeğe biner de eşek sırtından atar yüzü yaralanır askere almazlar diyerek belli bir yaşa gelene kadar dört ayaklı hayvanattan uzak tutulmuştu.

İlkokuldayken pek güzel okurdu. Efendim herkes aynı okulu okurken Muzaffer'in okuması nasıl pek güzel oluyormuş? Şöyle ki Muzaffer sadece derslerine çalışmazdı biraz ansiklopedi merakı vardı. Ayrıca düzenli takvim okurdu. Ve en önemlisi bulmaca çözerdi. Kelime ve harflerle bu kadar alakadar olunca insan biraz da geveze oluyor malum. Muzaffer de işte bu yoktu. Okuyunca şımarmak onda görülmezdi. Sessizce otururdu. Bazıları sessizliği kendine zırh yapar, sessizlik onu belalardan korur. Ne demiş büyükler: "...eşeğin ürkeği ile erkeğin korkağı çok yaşarmış." Öyle bir sessizlik değildi Muzaffer'deki sessizlik. O daha çok bilge adamların usullü esaslı susmasıyla susardı. Böyle gölgesi ağır talebeye öğretmen kısmı da hürmet duyar. Muzaffer bir kere bile azar işitmeden ilkokul beşi bitirdi. Muzaffer'in edepli efendi örnek talebe olması bacılarının da işine yaradı Muzaffer'in üç bacısı Muzaffer kontenjanından kolayca sınıflarını geçtiler. Bacılar da biliyordu ki okul bitirmeleri Muzaffer hürmetinedir. İşte her bir iş böyle tıkırında giderken Muzaffer'in burnu kanamaya başladı. Ama ne kanamak! Bir kanamaya başlayınca Muzaffer'in koynu kan doluyordu.

İlk sıralarda Muzaffer kanla dolmuş avucuna korkarak bakardı. Kan insanı ürkütür, bu tabii bir şeydir lakin Muzaffer gibi efendi çocuklar bu kadar kanı görünce ekseriyetle daha çok telaşlanırlar. Muzaffer de öyle oldu. Ama zaman içinde doktorlara gide gele telaşlanmamayı belledi. Doktorlar herhâlde insanı hastalığa alıştırıyorlar. Doktora gittikçe anlıyorsun ki bu dert sadece sende yok. Herkesin başına gelebilir. Bir zaman sonra Muzaffer de usta hastalar gibi şükretmeyi

belledi. "Allah dert verip derman aratmasın." demeye başladı. Acemi hastalar şükretmeyi ustalaşmış hastalardan beller.

Atık burnu kanayınca paniklemiyordu. Annesinin cebine koyduğu koca mendili bir pansuman bezi gibi dürüp büküyor sonra burnuna tutuyordu. Ensesine soğuk su çalıyor. Ve kanın durmasını bekliyor idi. Gerçi kanayan buruna ne yapılır diye sorsalar köylü kısmı da benzer şeyler söylerdi ya. Doktordan duyunca daha bir tılsımlı oluyor.

Muzaffer kanayan burnuna tedbir almayı belledi ama kan nasıl kesilecekti? Doktorlar her şeyi bellettiler ama burun kanaması nasıl engellenecek o konuda bir şey söylemediler. Sonunda yine kocakarı ilaçları devreye girdi. Türlü çeşit tedbirler alındı. Tütsüler, kaynatılmış otlar, tozu yutulan hayvan kemikleri, hatta tosbağa eti bile yedirdiler. Gerçi Muzaffer tosbağa etine ilk başta yok dediyse de bir ısırık alınca eti sevdi bile. Ama sevdim diyemezdi ya. Bundan sonra bana tosbağa kebabı yapılsın, demek olmayacağından yüzünü ekşitti biraz. Muzaffer yüzünü ekşitse de beğense de sonunda hiçbir şey ele geçmedi. Burun kanaması durmadı.

Sonunda eski muhtar ve yaşı itibarıyla artık pirifâni olan Eşref dayı dedi ki bu oğlan sigaraya başlarsa kurtulur. Tütün taze kesiklere basılır da hemen kanı durdurur. Neden dersen tütün ile kan birbirini sevmez. Tütün varsa kan yok, kan varsa tütün yok. Eşref dayı böyle kafiyeli, oyunlu bir şifa söyleyince milletin hoşuna gitti. Muzaffer'i hemen sigaraya başlattılar. Muzaffer iki öksürük bir tıksırık sonunda sigaraya alıştı. Ders aralarında herkes top oynarken o bir köşeye çekilip tedavi amaçlı sigara içti. Okul müdürü itiraz etti. "Ne zamana kadar bu çocuk duvar diplerinde sigara içecek? Diğer çocuklar da istiyorlar. Tedavi amaçlı olduğunu söylesek de çocukları inandıramıyoruz." Okul müdürü böyle konuşsa da Muzaffer'in babası köyün ileri gelenlerinden olduğu için, müdür bey daha az konuşsun diye müdüre bir kaz, bir hindi, üç horoz ve sekiz tavuktan oluşan bir kümes hediye etti. Neden üç horoz dediklerinde ise bilgiç bilgiç konuştu Muzaffer'in babası; horoz canını sıktıkça keser yersin, horoz kesmek erkek kısmını tava getirir. Varsın müdür bey kendini erkek bellesin istedim dedi.

Zaman geçti ama burun kanaması geçmedi. Muzaffer bu arada burun kanamasından kurtulamadı ama tiryaki oldu. Başta günde on sigara içen Muzaffer. Artık günde iki paket içiyordu. "Sigaranın markasını ağzı sardı markayı değiştirin belki az içer." dediler. Her markayı denediler ama Muzaffer her markada sigara adedini artırdı. Artık dişleri sarı, bakışları bulutlu idi. Bıyığı olaydı çoktan sararmıştı. Muzaffer'in babası dedi ki: "Bu eşşek sıpası başımıza kırk yıllık tiryaki kesildi. Burnu da kanamaya devam ediyor. Bu gidişle kandan değil kanserden ölecek." Muzaffer sigarayı bırakamadı.

Burun kanı neyse de bir de tiryakilikle mücadeleye başladılar. Çünkü Muzaffer'in körpe ciğerleri günde üç paket sigaraya isyan ediyordu. Koşmayı bırak, artık bir taşa oturup dinlenmeden yol yürüyemiyordu. Babası çok düşündü.

Bir tedbir, bir çare bulamadı. Muzaffer artık gece yarıları uyanıyor beş tane içmeden uyku tutmuyordu. Bir zaman sonra sigara parasına yetişemez oldular. Muzaffer dedi ki: "Baba hep sana yük oluyoruz. Ben de okulu bırakıp amelelik etsem hiç değilse sigara paramı çıkarırım." Babasını bir gülme tuttu: "...oğlum kendi elimizle tiryaki ettiğimiz çocuğu bir de inşaata mı gönderek, sesini kes de bir çare düşünek bu işe." dedi.

Doktorlara taşındılar. "Hipnoz yaptırın." diyen bile oldu. Babası itiraz etti. "Hipnoz bir çeşit uykudur, ben askerde belledim. Allah muhafaza oğlanı uyutur da bir daha uyandıramazlarsa oğlan elimizden gider." dedi ve kabul etmedi. Bu arada Muzaffer doktora gide gele artan yorgunluk ve stres sebebiyle sigarayı üç buçuk pakete çıkarınca artık vücuduna zaman zaman oksijen vermek gerekiyordu.

İşte o günlerde bir şey oldu.

Anlatması zor.

Sevda hikâyesi dersek anlaşılır belki.

Muzaffer hastanede gördüğü bir kıza âşık oldu. Kızın saçları dökülüyormuş. Derdine çare yokmuş. O sebepten peruk takıyormuş. İşin başında Muzaffer peruk olduğunu anlamadı ve kızın saçlarına vuruldu. "Nasıl gür saçlar, dola beline at uçurumdan aşağı kendini, bu saçlar sana kemend olur..." dedi. Âşık olunca daha ilginç bir şey oldu. Muzaffer sigara içmeyi azalttı. Çünkü Muzaffer âşık olduğu kızla bir kere konuşma fırsatı bulmuştu. Kızın adını orada bellemişti. Ebru da güzel isimdi Allah için. İşte o konuşmada kız yüzünü biraz ekşitmiş ve "tiryakiler gibisiniz..." demişti. Bu laf Muzaffer'e çok dokundu. Cebindeki paketi attı. Bir daha sana el uzatan Muzaffer'in ciğerleri ağzından gelsin." dedi. Ve böylece kendi kendine beddua eden de varmış millet belledi. Ve Muzaffer tütüne uzak kaldı. Artık varsa yoksa Ebru idi. Bu arada Muzaffer'in babası "Ebru" diyemiyordu da "Epru" diyordu. Muzaffer'i sigaradan uzak tutan kız olarak nam salmış Ebru'yu tüm köy merak ediyordu. Köy yerinde sevda sır ile olurken bu sefer Muzaffer'in sevdasına köyün tamamı şahit idi.

Ebru'nun babası da memur adammış. "Memur kısmı kıt kanaat geçindiği için parayla kandırır, kızı alırız." dediler. Muzaffer'in babası Ebru'nun babasına, "... hatırı sayılır miktarda koyun, yün yatak, el işi halı ve bir takım koşumuyla kırat hediye edeceğini." söyledi. O bunları söyleyince Ebru elini ağzına kapatıp gülerek odadan çıktı. Muzaffer anladı ki bize kıymetli olan şeyler Ebru'nun ailesine oyuncak gibidir. "Sen altından bahset baba." dedi. Babası işi altın hesabına vurunca Ebru'nun babası ayağa kalktı. "Siz yanlış anladınız. Benim kızım paraya bakmaz yüreğe bakar." dedi. Hızla ayağa kalkınca büyük laf edecek belledi. Ama Ebru'nun babası vasat konuştu. Lafı ortaya attı. Artık herkes hissesi kadar nasiplendi ve anladılar ki bu işte herkes susacak yalnız Ebru konuşacaktı.

Muzaffer günlerce düşündü; "Ebru'nun okuma aşkına çare bulursak bu iş olur." dedi. Ebru ile konuştu. "Senin saçların benim sigaralarım okumamıza engel oldu gülüm. Gel he de. El ele verelim ben tütünü bırakayım. Sen de saç yerine bu perukayı tak. Biz okuyalım. Hem de sonuna kadar okuyalım." Ebru o zaman heyecanlandı. "Bu bir fırsat. Okurum, hem de dibine kadar okurum. Muzaffer de beni seviyor. Daha ne olsun. Hem sigara da kokmayacak. Bir de geçimimizi Muzaffer'in babası sağlayacak. Oldu bu iş." diye düşündü.

Ebru he dedikten sonra her iş kolay oldu. İki genç evlenince onlara Ankara'da bir ev açtılar. Beraberce üniversite imtihanına girdiler. İstedikleri bölümü kazanıp okudular. Zamanla Muzaffer'in sigara isteği tümden geçti. Arada bir burnu kanayınca artık gömleğine kan bulaştırmadan akan kanı durdurabilir oldu. Ebru'nun ise saçları yavaş yavaş çıkmaya başladı. Zaman geçtikçe peruklarını bıraktıracak kadar saç çıktı.

Ne diyelim. Akacak kan damarda durmuyor. Sigara içmeyle kan kesilmiyor. Her sigara tiryakisine bir Ebru nasip olmuyor.